

[Hanne Budtz.]

jeg her har nævnt, ikke er af den opfattelse, at de har fået del i den forhøjelse af levestandarden, som den højtærede statsminister i går hævdede at alle mennesker har fået. Det er derfor, som vi har foreslået, en skattelettelse, der særlig tilgodeser disse grupper.

Så er der den fatale sambeskatning. Den højtærede statsminister gik i går ind for en ophævelse af sambeskatningen. Den højtærede statsminister fremsatte som finansminister for år tilbage et forslag om at indføre proportionalbeskatning, og det er klart, at det er det samme som en ophævelse af sambeskatningen. Men det var rigtignok kun for en del af danske familier, dette forslag blev stillet. Jeg erindrer, at da jeg under en debat i det høje ting spurgte den højtærede minister, om han ville være med til at ophæve sambeskatningen og lade de selverhvervende hustruer særbeskatte, fik jeg det svar, at det kunne ikke lade sig gøre, det var simpelt hen ensbetydende med at lægge mere skat på de hjemmевærende hustruer. Derfor vil jeg gerne høre, om den højtærede statsminister er kommet til en anden opfattelse, en opfattelse af nyere dato.

Det forslag, som det konservative folkeparti sammen med venstre har fremsat om ophævelse af sambeskatningen, vil få virkning for langt de fleste familier. Det vil ske ved, at et meget stort antal familier vil få en proportional beskatning — altså at de skal betale en fast brøkdel af deres indtægter op til en bruttoindtægt på 23 000-24 000 kr. eller en skattepligtig indtægt på omkring 18 000 kr. — og ved, at ægtefællers samlede indtægt deles i to dele, ved ikke alene at bevare, men forbedre det hustrufradrag, vi har i øjeblikket, ved at gøre f. eks. de første eller allerførste tjente 1 000 kr. helt skattefrie og derudover indrømme et fradrag op til 2 000 kr. og ved også at give de medarbejdende hustruer et skattefradrag.

Det er klart, at det er vanskeligt at finde frem til et helt retfærdigt system. Det er tilsyneladende enkelt at indføre en særbeskatning, men det bliver ikke i det lange løb nogen fordel for de mindstbemidlede. Den højtærede statsminister udtalte i går, at han havde tanke om at indføre en særbeskatning og kæde den sammen med en

kildeskat, der blev trukket fra på arbejdspladsen. Jeg vil bede den højtærede statsminister klargøre over for os alle, at det at blande kildeskatten ind i spørgsmålet om særbeskatning jo ikke har spor at gøre med det beløb, der skal betales. Det har ikke noget med selve skatteberegningen at gøre. Derfor synes jeg ikke, det er helt rigtigt at kæde disse to ting sammen som forklaring på, hvorfor man vil ophæve sambeskatningen, og jeg vil bemærke, at det er netop, når man går bort fra hustrufradrag, at det ikke bliver nogen fordel for de mindstbemidlede at blive særbeskattet.

Statsministerens forslag, der blev fremsat af ham i sin tid som finansminister gik netop ud på, at hustrufradraget ikke blev bevaret. Vi ønsker at bevare det og udvide det, som jeg har nævnt. Vi har modtaget en henvendelse fra Dansk Kvindesamfund, der peger på andre muligheder for at løse dette meget vanskelige problem, peger på andre systemer, bl. a. dem, man har i Norge og Sverige. Personlig er jeg af den opfattelse, at det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte forslag imødekommer meget vide kredse af familier og også familier med hjemmearbejdende hustruer. Der tales så smukt ved mange lejligheder om de hjemmearbejdende hustruer og deres store arbejdsmæssige indsats' betydning for begge ægtefællers indtægt, hvoraf mandens er en pengeindtægt; derfor synes jeg også, at vort forslag nu på reel vis imødekommer det synspunkt, som også er rigtigt, at den hjemmearbejdende hustrus arbejde betyder noget væsentligt for familien, og at vort forslag om deling af de samlede indtægter virkelig er en anerkendelse af også den hjemmearbejdende hustrus indsats.

Om vort familiepolitikk, herunder det meget vigtige område vedrørende børnenes uddannelse, vil jeg sige, at det jo altid har været således, at i nedgangstider grundlagdes de følgende opgangstider. Giv nu i disse gode tider familien en chance for at grundlægge børnenes fremtid. Det er det, vort forslag går ud på. Der kræves i dag en større indsats på dette område end nogen sinde.

Ole Bjørn Kraft: Det var sikkert rigtigt, at den højtærede udenrigsminister, skønt